

Over de rol van ijdelheid in de wetenschap ~ Inhoudsopgave

Omslag: burobouws.nl

Inhoud

- [1. Over de rol van ijdelheid in de wetenschap – Voorwoord](#)
 - [2. Jan P. Bakker](#)
 - [3. Uren met Lévi-Strauss](#)
 - [4. Over Norbert Elias](#)
 - [5. Een al te absolute overtuiging – Over Dick Swaab: Wij zijn ons brein](#)
 - [6. De kwestie Buck](#)
 - [7. Het geval van Jan Hendrik Schön](#)
 - [8. De affaire Stapel](#)
 - [9. Inzake Mart Bax](#)
 - [10. Sir Cyril Burt](#)
 - [11. Bernard Berenson tussen kunstwetenschap en handel](#)
 - [12. Rangschikkingen](#)
- [Geraadpleegde literatuur](#)

‘Ijdelheid’, wat is mijn definitie van dat begrip? In de Van Dale wordt ijdelheid omschreven als ‘een te hoge dunk van de eigen voortreffelijkheid’ en als ‘de zucht om door anderen bewonderd en geprezen te worden’. Beide omschrijvingen zijn

voor mijn doel bruikbaar. Een zekere mate van ijdelheid in deze betekenis is veel beoefenaars van de wetenschap eigen, met name als ze de positie van hoogleraar bereikt hebben. Mij gaat het hier echter om gevallen waarbij ijdelheid zich in excessieve vorm voordoet. In die zin dat deze ook nog gepaard gaat met de 'ik heb altijd gelijk' gedachte, en vaak ook met 'ik weet toch wel hoe het zit, ook zonder het onderzocht te hebben'.

Eerder verschenen bij Rozenberg Publishers. Amsterdam 2017. ISBN 978 90 3610 493 7